dorsal nr. 5r-3213/2023 (4-23074515-12-5r-24052023)

D E C I Z I E
În numele Legii

19 septembrie 2023 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Aurelia CAZACLIU
Grefier Alexandrina ROTARI

examinând în ședință publică contestația făptuitorului Plești Vasile asupra Deciziei agentului constatator privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale în baza art. 238 al.(2) din Codul Contravențional, instanța -

c o n s t a t ă:

1. Prin Decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică din *****, Plești Vasile a fost sancționat în baza art. 238 alin.(2) Cod contravențional cu amendă în mărime de 9 u.c, echivalentul a 450 lei, cu aplicarea a 4 puncte de penalizare, fiind reținut în sarcina acestuia că, la data de *****, a parcat neregulamentar automobilul de model ***** creând obstacole altor participanți la trafic.

2.La data de *****făptuitorului Plești Vasile, a depus contestație împotriva Deciziei Inspectoratului Național de Securitate Publică din *****, astfel, rezultă că, contestația este depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei de sancționare, în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) și art. 451^3 din Codul contravențional, fiind respectate pe deplin.

În motivarea contestației, făptuitorul Plești Vasile a indicat că, nu este de acord cu decizia agentului constatator, considerând că este neîntemeiată, pe motiv că nu a fost stabilită fapta şi demonstrată vinovăția sa, or, automobilul său nu era parcat ci doar a oprit pentru câteva minute pentru a lăsa un document la facultatea de drept.

Indică că la acel moment erau parcate alte zeci de mașini acolo, însă, agentul constatator în mod a considerat în mod arbitral că anume automobilul său creează obstacole altor participanți în trafic.

Solicită făptuitorul Pleșca Vasile, admiterea contestației și declararea nulității Deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator din *****, cu încetarea procesului contravențional.

3. Făptuitorul Pleșca Vasile în ședința de judecată a solicitat admiterea contestației, cu anularea deciziei Inspectoratului Național de Securitate Publică privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator din 13.03.2023, indicând că aceasta a fost emisă ilegal fără suport probatoriu, or, agentul constatator nu a demonstrat vinovăția acestuia.

4. Agentul constatator din cadrul INSP, Dimitriu Alexandru, fiind citat prin intermediul poștei electronice, în ședința de judecată nu s-a prezentat însă a depus cerere, prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, motiv din care, potrivit art.455 alin.(2) și (3) Cod contravențional, instanța a apreciat drept posibilă.

5. Examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a admite contestația și a anula decizia de sancționare din data de *****, cu încetarea procesului contravențional, reieșind din următoarele motive.

Pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție şi sancțiunea aplicată.

6. Cu referire la legalitatea deciziei cu privire la contravenție, prioritar instanța de judecată va analiza legalitatea acesteia prin raportare la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței condițiilor de aplicare a sancțiunii contravenționale fără întocmirea procesului verbal și a temeiurilor de tragere la răspundere contravențională.

În sensul art. 6 alin. (1) al CEDO, organul care examinează cauza în fond, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care s-a sprijinit. Această exigență, care contribuie la garantarea respectării principiului bunei administrări a justiției, nu poate fi întotdeauna înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument al părților.

7. Conform art. 440 Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenta contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii

contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art.446 lit.c) Cod contravențional, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție dacă fapta contravențională a fost examinată în baza constatărilor personale ale agentului constatator.

Prin art. 451^1 alin. (1) lit.a), b) din Codul contravențional, legiuitorul a prevăzut expres și exhaustiv temeiurile de examinare a faptei contravenționale în baza constatărilor personale ale agentului constatator, și anume, în cazul depistării unei fapte ce constituie contravenție, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție doar dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: a) contravenția poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator şi nu necesită acumulare de probe; b) persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, şi recunoaște săvârșirea contravenției.

Aplicarea procedurii cu privire la examinarea cauzei contravenționale în baza constatărilor personale a agentului constatator rezultă și din mărimea amenzii aplicată în conformitate cu prevederile art. 451^1 alin. (3) din Codul contravențional, egală cu ½ din minimumul sancțiunii sub formă de amendă prevăzută în partea specială a cărții a doua, or, prin decizia asupra cauzei contravenționale din *****, făptuitorului Plești Vasile i-a fost stabilită sancțiunea sub limitele stabilite de art. 451^1 alin. (3), 451^1- 451^2 din Codul contravențional și anume o doime din minimul sancțiunii prevăzute la art. 238 al.(2) Cod contravențional – ceea ce constituie 9 unități convenționale.

8. Din materialele cauzei contravenționale, rezultă că, potrivit Deciziei din ***** emisă de către agentul constatator, din cadrul INSP al IGP, Plești Vasile a fost sancționat în baza art.238 alin. (2) Cod contravențional cu aplicarea unei amenzi în mărime de 9 unități convenționale, pentru faptul că, la data de *****, a parcat neregulamentar automobilul de model WV cu n/î LHI 337 în loc interzis, deși, făptuitorul Plești Vasile nu recunoaște fapta lui imputată, iar dovezi în confirmarea faptului contravenției la caz lipsesc.

În contextual constatărilor indicate, instanța apreciază ca întemeiat argumentul făptuitorului Plești Vasile, cu privire la lipsa faptei contravenționale prevăzută de art. 238 alin.(2) Cod contravențional, or, pentru a constata dacă încălcarea imputată se încadrează în norma juridică indicată, era necesar să se descrie detaliat interdicția prevăzută la pct. 70 din Regulamentul circulației rutiere și anume indicarea corespunzătoare din pct. 70 din RCR.

9. În această ordine de idei, instanța reține că la constatarea contravenției și emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale din data de ***** agentul constatator nu a verificat prezența condițiilor faptice, care să permită constatarea

contravenției și aplicarea sancțiunii contravenționale într-o procedură simplificată, în ordinea prevăzută de art. 451^1 alin. (1) și (3) din Codul contravențional și anume nu a ținut cont de faptul că făptuitorul nu recunoaște fapta lui imputată și dacă acesta a acceptat sau nu constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, respectiv nu au fost întrunite, cumulativ, condițiile prevăzute la art. 451^1 alin. (1) Cod contravențional, care ar permite agentului constatator să procedeze în corespundere cu procedura simplificată de constatare şi examinare a contravenției, și anume în condițiile art. art. 451^1- 451^2 din Codul contravențional.

Astfel, instanța ajunge la ferma concluzie că sancționarea persoanei în lipsa probelor este inadmisibilă de drept, or, decizia de sancționare este doar un act personal de constatare, nu și o probă unică ce poate fi pusă la baza faptei contravenționale, iar în acest sens se impune obligația clară a agentului constatator ca în conformitate cu prevederile art. 440 Cod Contravențional, să administreze suficiente probe concludente și pertinente, ca să excludă careva dubii la capitolul acuzării înaintate unei persoane.

10. Instanța de judecată reține că, prin emiterea unei decizii asupra cauzei contravenționale, în lipsa unui proces-verbal cu privire la contravenție, nu doar că se afectează în mod esențial fondul cauzei, fapt ce constituie temei de anulare a deciziei adoptate, dar și s-ar putea leza dreptul făptuitorului la un proces echitabil, prevăzut la art. 6 CEDO, în sensul căruia acuzația trebuie să fie definită în termeni clari şi preciși pentru a exclude arbitrarietatea şi a-i oferi posibilitatea contravenientului să cunoască exact învinuirile ce îi sunt aduse, ca să-şi poată organiza apărarea într-un mod valabil. În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit cu strictețe şi a cerut din rațiuni de securitate juridică a acuzatului, calificarea juridică a faptelor să fie stabilită de către organele abilitate în modul cel mai exact posibil.

În atare situație, instanța de judecată determină că decizia agentului constatator asupra cauzei contravenționale, este contrară prevederilor legale menționate supra, or în circumstanțele existente la caz, agentul constatator urma să procedeze în conformitate cu prevederile art. art. art. 440 alin. (1), 442 din Codul contravențional, adică să constate fapta contravențională și să purceadă la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Prin urmare, în absența unui proces-verbal de constatare a contravenției și a probelor convingătoare la caz, precum și în situația negării vehemente de către făptuitor a faptei lui imputate, instanța constată lipsa temeiurilor de fapt și de drept de constatare a existenței faptei contravenționale și a vinovăției în fapta imputată.

11. În susținerea poziției sale, instanța de judecată elucidează că, decizia asupra cauzei contravenționale nu poate face dovada deplină a existenței faptei, a

autorului acesteia și a vinovăției lui, aceasta fiind doar actul, prin care o persoană este sancționată de săvârșirea unei contravenții în baza unor constatări personale în absența probelor necesare. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în decizia asupra cauzei contravenționale nu are caracter absolut, mai ales în conjunctura în care, agentul constatator a omis să întocmească un proces verbal cu privire la contravenție.

Așadar, în cazul supus examinării, agentul constatator urma să procedeze la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție, după care să acumuleze probele necesare și să examineze cauza contravențională în procedură generală.

Prin urmare, în absența unui proces-verbal de constatare a contravenției și a probelor convingătoare la caz, precum și în situația negării vehemente de către făptuitor a faptei lui imputate, instanța constată lipsa temeiurilor de fapt și de drept de constatare a existenței faptei contravenționale și a vinovăției lui Pleșca Vasile în fapta lui imputată.

12. În susținerea poziției sale, instanța de judecată elucidează că, decizia asupra cauzei contravenționale nu poate face dovada deplină a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, aceasta fiind doar actul, prin care o persoană este sancționată de săvârșirea unei contravenții în baza unor constatări personale în absența probelor necesare. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în decizia asupra cauzei contravenționale nu are caracter absolut, mai ales în conjunctura în care, agentul constatator a omis să întocmească un proces verbal cu privire la contravenție.

Conform art. 451^4 al.(2) pct.2) lit.b) Cod contravențional, instanța de recurs poate să admită recursul şi să anuleze decizia agentului constatator şi să dispună achitarea persoanei sau încetarea procesului contravențional.

Potrivit art. 461 Cod contravențional, (1) în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional, iar după prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenției, instanța încetează procesul contravențional.

13.Ținând cont de cele menționate supra, având în vedere că decizia asupra cauzei contravenționale din *****, a fost emisă de către agentul constatator cu încălcarea prevederilor Codului contravențional, instanța de judecată determină că, contestația este una întemeiată, motiv din care, se va dispune admiterea acesteia şi, nu în ultimul rând, se va proceda la anularea deciziei atacate, cu încetarea procesului contravențional, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional.

Călăuzindu-se de prevederile art.art. 451^{1-} 451^4 Cod contravențional, instanța -

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația făptuitorului Pleșca Vasile asupra Deciziei agentului constatator privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale în baza art. 238 al.(2) din Codul Contravențional, ca întemeiată.

Se anulează Decizia agentului constatator privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale din ***** ca ilegală, cu încetarea procesului contravențional în privința lui Pleșca Vasile în baza art. 238 alin.(2) din Codul Contravențional

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecător **Aurelia CAZACLIU**